

— Не сжмъ.

— А защо си ти презскачалъ въ дворътъ на Хаджи Генча? Какво си ти правилъ въ неговата къща по срѣдъ нощъ?

— Той и самъ твѣрде добре знае, защо сжмъ азъ ходилъ въ неговата градина. . . Мене не трѣбать пари, защото и азъ, и баща ми сме богати хора.

— А Хаджи Генчо казва, че ти си му открадналъ петъ хилѣди гроша.

— Ако дѣдо Хаджия иска да му дадеме петъ хилѣди гроша, то азъ и мой баща сме готови да му дадеме десетъ; но азъ ща да повтора пакъ, че ако и да сжмъ влѣзалъ нощеска въ къщата на дѣда Хаджия, то сжмъ влѣзалъ свѣсѣмъ за друго. Азъ мога да ви са закълна. . . Ако Хаджи Генчо каже предъ мене, че азъ сжмъ му открадналъ пари, то му са мола да си земе думата назадъ, защото друго-яче азъ никога нѣма да му проста и насила ща да го накарамъ да каже истината.